

Nå er det opp til LO-kongressen

- ✓ Nei til kutt i pensjonene
- ✓ Forsvar 20 års bestårsregel
- ✓ Nei til alleårsregelen
- ✓ Utsett stortingsbehandlingen til etter valget

GENERALSTREIK 24. MAI 2005!

LEDER
Jorun Gulbrandsen

AP trekkes ikke til venstre. SV trekkes til høyre.

Landsmøtene i AP og SV viser at Arbeiderpartiet ikke trekkes til venstre. Det er SV som trekkes – til høyre.

AP skal sende søknad om EU så snart de mener situasjonen er klar. Ledelsen lager kompromisser med Høyre om pensjonsreformen fordi de er politisk enige og vil ha stortingsbehandling i mai. SV går stille i dørene for å ikke forpurre forhandlingene om taburetter i ei ny regjering.

På Stortinget blir det ikke lenger noen opposisjon til venstre for regjeringa! Hvis vi altså får ei ny AP-SV-SP-regjering. I dag er det bare Rød Valgallianse igjen som i ett og samme parti representerer den store motstanden mot pensjonsreformen, nei til EU under alle omstendigheter, forsvar av Arbeidsmiljøloven og nei til norsk krigsdeltakelse for USA.

Hvis ei ny regjering skal føre en bedre politikk enn Høyre på noen områder, vil det være resultatet av et fortsatt og vedvarende press fra fagbevegelsen, kvinnebevegelsen og antikrigsbevegelsen.

Og det vil være resultatet av at RV på Stortinget bærer bevegelsenes krav inn til avstemning i Stortinget mens alle ser hva regjeringa gjør med dem.

Med varseltrummer mot pensjonsreformen. Sjukepleiere i demonstrasjonen 17. mars. FOTO: AKP.NO

Generalstreik

Den 15. og 16. april ble det holdt en konferanse i Oslo med 58 representanter fra 28 lokale LO-organisasjoner fra hele landet. Den vedtok krav overfor LO-ledelsen og LO-kongressen og gikk inn for generalstreik. Her er vedtaket.

Konferansen støttet også et vedtak gjort av tillitsvalgte i Aker Kværner som representerer 5000 ansatte. Vedtaket foreslår at det skal holdes en markering under LO-kongressen utenfor Stortinget med de samme kravene som over.

Nå er det opp til LO-kongressen

Kampen om pensjonsreformen er inne i en avgjørende fase. Klarer regjeringa å få med seg AP og SV på et kompromiss før valget? LO sitter med nøkkelen – fordi AP er avhengig av LOs støtte fram til valget.

De 28 LO-organisasjonene har kommet med tydelig tale. Nå er det opp til LO-kongressen: Vil den gjøre samme vedtak? Det vil legge et knallhardt press på ledelsen i Arbeiderpartiet.

«Bredt forlik»

Uansett om AP kommer i regjering eller ikke, er de innstilt på å ha et forlik med Høyre i pensjonsspørsmålet. Vi kan derfor ikke vente at AP-SV-SP-regjering vil vedta en annen pensjonsreform enn den nåværende regjeringas. Blir saka avgjort i mai, slipper AP-ledelsen å bli pressa i valgkampen.

SV kunne stilt krav

Landsmøtet i SV gjorde bra vedtak: Nei til kutt, beholde besteårsregelen, krav om utsettelse. De kunne ha satt makt bak kravene ved å si: «Vi blir ikke med i noen regjering hvis ikke saka utsettes til over valget». Da hadde det blitt rabalder, kampen hadde blitt lettere å føre for alle. Men nei, SV tusler rolig videre til taburettene. Landsmøtet åpna for

«Vi oppfordrer til at det iverksettes en generalstreik 24. mai over hele landet. Vi vil ikke la Stortinget vedta nytt pensjonssystem 26. mai og ny arbeidsmiljølov 6. juni i ro og fred. Hovedkravet er at begge saker utsettes slik at folket i valg kan avgjøre framtidens pensjonssystem og arbeidsmiljølov.

FORSVAR FOLKETRYGDEN

- Folketrygda er grunnlaget – tjenestepensjon et supplement.
- Folketrygdens ytelser må opprettholdes på minst dagens nivå, og må følge lønnsutviklingen.
- AFP ordningen må opprettholdes.
- Besteårsregelen må opprettholdes.
- Pensjonen må ikke reduseres med økning av levealderen.
- 66 prosent bruttopensjon av sluttlønn i offentlig sektor videreføres.

STYRK ARBEIDSMILJØLOVEN

- Oppsigelsesvernet i Arbeidsmiljøloven må bevares.
- Adgang til midlertidig ansettelse må ikke utvides.
- Arbeidstidsbestemmelsene må ikke svekkes.
- En harmonisering av Tjenestemannsloven med Arbeidsmiljøloven må ikke føre til svekkelse av dagens rettigheter.
- Inn- og utleie fordrer avtale med tillitsvalgte.

at ledelsen kunne gå inn i forhandlinger nå i vår.

Det gode vedtaket på landsmøtet i SV var et resultat av presset fra holdningene i fag- og kvinnebevegelsen og fra SV-medlemmer. Press SV videre til å slåss for vedtaket sitt!

Situasjonen er gunstig

Fram til LO-kongressen vil det bli gjort mange forsøk på å fremme systemet med alleårsregel og skape uklarhet. Den frenetiske kompromissaktiviteten på toppene er et uttrykk for hvor pressa AP-ledelsen er, både utenfra og fra medlemmer i eget parti.

Kompromisser og røyktepper

«Bedre sosial profil.» 7. april la AP-ledelsen ved Hill Martha Solberg fram et forslag til pensjonsreform med «bedre sosial profil» enn regjeringas. Det er jo bra. Men den er dårligere enn dagens ordning. 20 prosent kutt skal gjennomføres. Grunnlaget er at du har samme lønn i 40 år, – slike mennesker finnes ikke. Alleårsregelen innføres, og den er uforenlig med å bevare AFP og bruttoordningen i offentlig sektor. Det skal være større samsvar mellom hva du har betalt inn og hva

du får ut, enn det er i dag. Så mye for sosial profil.

«Side om side.» Et annet tåketeppe er påstanden om at «De to systemene kan leve side om side». Når du kommer til pensjonsalderen, skal du angivelig kunne velge hva som er best for deg, alleårsregel eller besteårsregel. Men det er ikke mulig. De to systemene kan ikke virke samtidig. I dagens system er det en så stor omfordeling mellom folk at det utelukker et system der den individuelle, tvungne sparinga råder og der samfunnet ikke kommer inn med noen omfordeling.

Hvis man vil forbedre situasjonen for enkelte grupper, er det beste å ta utgangspunkt i dagens system og gjøre noe konkret med det.

«30 år.» En besteårsregel på 30 år, ikke 20 som nå, må man regne med kommer som et forslag. Det er omtrent det samme som å fjerne den.

Mer vil komme. Det må man ikke la seg deppe og forvirre av. De er et uttrykk for maktas desperasjon. Det gjelder å holde fast på de konkrete kravene:

- Nei til kutt i pensjonene
- Forsvar besteårsregelen (20 år)
- Ikke gjør pensjonene til en forsikringsordning
- Utsett behandlinga

Kampen kan fortsatt vinnes

Generalstreiken 24. mai bør gjøres til en aksjonsdag for alle som vil forsvare og forbedre dagens folketrygd. I tillegg til de mange forbund og foreninger i LO, er Norsk Sykepleierforbund og Undervisningsforbundet aktive mot pensjonsreformen. Organisasjoner som Pensjonistforbundet, Funksjonshemmedes Fellesorganisasjon og Attac har engasjert seg sterkt.

Gjør vedtak i klubber og foreninger om støtte til streiken 24. mai – før LO-kongressen. Vedtak på LO-kongressen vil være påvirket av hvor stor støtte til streiken er. Send vedtaket til forening, forbund, LO-ledelsen, pressa. Tilsvarende vedtak kan gjøres i fagforeninger utafor LO, og oppfordre forbundet om å slutte seg til generalstreiken.

Ta vedtaket fra de 28

lokale LO-organisasjonene og gjør det kjent for medlemmer og LO-delegater. Se www.lo-oslo.no for flere vedtak fra de 28.

Ungdomsutvalget til LO i Trondheim arbeider med et initiativ som de ber alle ungdommer skrive under på. Se www.aksjonpensjon.no

- **7. mai:** LO-kongressen starter.
- **19. mai:** Finanskomiteen legger fram innstilling om pensjonsreformen
- **26. mai:** Stortinget behandler den
- **31. mai:** Kommunalkomiteen legger fram innstilling om Arbeidsmiljøloven
- **6. juni:** Stortinget behandler den

k 24. mai!

El&it-forbundet streika 17. mars da det var en landsomfattende aksjonsdag mot pensjonsreformene

FOTO: AKP.NO

AFP kan ikke overleve

I dag får du pensjonen beregna slik: Du må ha førti år der du har tjent mer enn grunnbeløpet i folketrygda (G) på 58 800 kroner, men pensjonen beregnes ut fra de tjue beste åra. Går du av ved 62 år, er det laget en avtale (AFP) mellom arbeidsgiverne og arbeidstakerne med bidrag fra staten. Den kan dekke pensjonen de fem åra fram til du blir 67. Du taper ingenting og får opptjening.

AFP kan ikke overleve i dette nye systemet der alle får mindre hvis de går av tidlig eller hvis årskullet lever lenger. Du har jo et personlig valg, du har en personlig pensjonsformue, og velger du å gå av ved 62 år for eksempel, så er det jo opp til deg. Hvem skal betale deg ekstra fra du er 62 til 67, 70 eller 75? Staten? Nei den vil jo nettopp at du skal tape penger på å gå av tidlig. Ordninga er jo laga for å få folk til å stå lengre i jobb.

Vil arbeidsgiverne betale deg (og i prinsippet alle) for å gå av tidlig, som en kompensasjon for statens nye, alminnelige pensjonspolitikk som gjelder alle? Nei, arbeidsgiverne er enige i regjeringas linje: For hvert år du jobber får du mer, og jobber du mindre, får du mindre.

Vil arbeiderne gi hverandre 5000 kroner i måneden for at de/vi/du/alle skal kunne gå av ved 62 år? Det logiske svaret på dette absurde spørsmålet er at de verken kan eller vil.

Regjeringa vil innføre et helt nytt system, en forsikringsordning, der *du* samler en formue som skal brukes – av *deg* – kort eller lenge. Det er ditt valg. Nei til velferdsstat. Ja til individuelt ansvar.

Det er verdt å merke seg at verken AP eller SV har gått inn for å bevare AFP. De snakker i stedet om nødvendigheten av en god tidlig-pensjonsordning, bygd på AFP.

Farvel til offentlig tjenstepensjon

Enda mer utenkelig er det at de offentlige ansatte skal kunne beholde 66 prosent brutto lønn etter 30 års opptjening dersom alle andre må jobbe til de stupes for å få en anstendig pensjon. Det er rett og slett politisk umulig. Forsvinner besteårsregelen, så forsvinner 30 års regelen og sluttlønnsprinsippet med.

– Folketrygda er arbeiderklassens sikkerhetsnett.

Den er resultatet av et klassekompromiss for 40 år sia. På grunn av folketrygda har Norge den beste minstepensjonen og den uten sammenligning beste uførepensjonen i verden. På grunn av folketrygda tåler du noen år med sjukdom. Er du nødt til å gå av noen år før du er 67 og må få trygd, får du likevel en pensjon som blir den samme som om du hadde klart å stå løpet ut. Sjukelønna er en konsekvens av det samme trygdesystemet. Folketrygda bygger på et viktig prinsipp, nemlig at alle skal sikres et minimum, uansett hvor lite du har klart å betale i skatt. Det skjer altså en overføring fra dem som betaler mer til dem som betaler mindre. Samtidig får de med høyere inntekter såpass mye mer i pensjon, at de godtar systemet. Prinsippet om folketrygd står heldigvis sterkt i Norge.

Arne Byrkjeflot, LO-leder, RV-representant i bystyret i Trondheim og medlem av AKP

Fra samfunnsansvar til individuell sparebøsse

I dag får du full tilleggspensjon ved 40 års opptjening. Men det er inntekten av de 20 beste åra som bestemmer hvor mye du får. Dette betyr at du tåler noen år med deltid, arbeidsløshet, attføring, omskolering og sjukdom, uten å tape pensjon. *Samfunnet* tar ansvar for å sikre flest mulig en brukbar pensjon. De aller fleste har fordel av dagens system. Ikke minst kvinnene, der frivillig eller ufrivillig deltid er en del av manges liv.

Det nye

Det nye er at det skal bli *større samsvar* mellom inntekt og utbetaling av pensjon. Høy inntekt og en jobb der du kan stå lenge, gir høy pensjon. Lav inntekt og en jobb der du slites ut tidlig, gir lav pensjon. Alleårsregel innebærer at alle år du jobber teller, også utover 70 år. Hvert år settes det av 1,25 prosent av lønna di, som blir din pensjonsformue som du skal leve av resten av livet. Pensjonen er helt

og fullt avhengig av hva du har tjent og hvor mange år du har jobba. Et forsikringsprinsipp der *du* har det fulle ansvaret...

Konsekvensen av dette er også at din «pensjonsformue» skal dekke forventet levealder etter at du har gått av. Hvis du går av tidlig, vil pensjonen din bli mindre livet ut. Ved 62 år vil den kuttes med 25 prosent, som blir minus 5000 kr i måneden.

Hvis det ventes at ditt årskull skal leve lenge,

får du mindre pensjon per år, for din formue skal da deles på flere år (kalles delingstall).

Pensjonene som utbetales skal ikke følge lønnsutviklinga men et gjennomsnitt av pris- og lønnsutvikling (kalles redusert indeksering).

Disse to tiltakene, delingstall og redusert indeksering, skal spare ca 20 prosent av utgiftene.

Du skal presses til å stå lengst mulig i jobb.

Forsvar tjenestemannsloven

I skyggen av angrepe- ne på arbeidsmiljøloven går regjeringa til angrep på tjenestemannsloven. Tjenestemannsloven omfatter de fleste statsansatte og handler om deres rettigheter og plikter som statstjenestemenn.

Hevdvunne rettigheter som ventelønn, strenge krav ved oppsigelser og medbestemmelse i tilsettingsaker står for fall, alt under klassiske nytale-

betegnelser som modernisering og harmonisering.

Tilsetninger i staten skal etter forslaget ikke lenger foretas gjennom tilsettingsråd der de ansatte er representert. Heretter er det sjefen som skal bestemme, mens organisasjonene bare skal få uttale seg om sjefens innstilling. Begrunnelsen er blant anna at ettersom ledelsen i dag likevel har flertall i tilsettingsrådet,

så vil det ikke bli noen forskjell. Den logiske følge vil være å fjerne mindretallet i alle besluttede organ – de får jo ikke viljen sin likevel...

At eieren bestemmer hvem som skal ansettes i private bedrifter, må vi kanskje finne oss i under dagens system. Men staten er ikke en privat bedrift. Det er derfor viktig for alle, både ansatte og brukere av tjenestene, at

statsetatene ikke blir drevet som enevelder. Det er neppe tvil om at forslaget til ny embets- og tjenestemannslov er et ledd i privatiseringsminister Meyers strev for å privatisere stadig flere deler av fellesgodene.

Forsvar av tjenestemannsloven bør inn i alle krav til partia som nå planlegger regjeringsskifte.

ENGELSK S

PÅ VEG TI

Da den første jernbanen mellom Oslo og Eidsvoll ble åpnet i 1854, var den privat. Nå, 150 år seinere, er jernbanen atter på vei tilbake til private hender. Hvorfor? Hva blir følgene? **akp.no** har intervjuet **Baard Thorkildsen**, ansatt i Jernbaneverket, tillitsvalgt i Norsk Jernbaneforbund og medlem av AKP om kampen om jernbanen.

– *Hva er de viktigste krava fagforeningene må stille til partiene om jernbanen ved stortingsvalget i år?*

Krav til partiene

– Bondevik-regjeringa har vedtatt en plan for privatisering av all drift og vedlikehold av jernbanesporene i Norge. Vi krever at dette vedtaket reverseres. Det innebærer at Jernbaneverket fortsetter som forvaltningsbedrift, og at de

ansatte – også de som jobber i kjeledress – fortsetter som stats-tjenestemenn og -kvinner.

Regjeringas vedtak innebærer riktignok at Jernbaneverket fortsetter som forvaltningsbedrift, men bare for å administrere anbud. Privatiseringa vil berøre over 1400 årsverk. Minst 1000 av disse vil få oppsigelse uten lovnad om ansettelse i den privatiserte virksomheten. Arbeidernes gjennomsnittsalder er rundt 50 år, ikke den beste alderen for å hive seg ut i arbeidsmarkedet.

Mange har sikkert registrert at regjeringa også har åpnet for anbud i passasjertrafikken. Vi tror dette verken fører til bedre eller billigere togtransport – bare angrep på de ansattes rettigheter. Vi krever derfor slutt på anbudsutsetting av togtrafikken. Fortsatt statlig satsing på godstransport på jernbanen gjennom godsselskapet Cargonet er også et viktig krav.

Jeg må også ta med at vi krever en dobling av investeringene til jernbane.

– *Vil Arbeiderpartiet støtte kravene?*

– Mange har hørt Stoltenberg si at vedtaket om Jernbaneverket skal reverseres. Blant annet snakket han med store bokstaver på landsmøtet til Norsk Jernbaneforbund. Da ble det rene halleluja-stemninga. Mange vil få seg en nedtur, hvis dette viser seg bare å være valgflesk. Hvis man går inn og ser på vedtakene fra Arbeiderpartiets landsmøte, er det vanskelig å finne spor etter motstand mot privatisering. Det er bare for skolesektoren partiet har konkretisert noen krav mot privatisering. Det er påfallende at det nye prinsippprogrammet er så ullent på dette området. Jeg er redd for at den lovede reverseringa av vedtaket om Jernbaneverket ender opp som kosmetiske endringer, dersom Stoltenberg får bestemme etter valget. Arbeiderpartiets historie fra nittitallet på dette området er heller ikke tillitvekkende. Da skilte AP seg lite fra det Bondevik & co står for.

– *Hva er målet med privatiseringa?*

– Det viktigste er å kvitte

seg med det offentlige ansvaret for de offentlige tjenestene.

– *Til å begynne med, fram til 1920-tallet, var jernbanen privat, for deretter å bli offentlig. Hvorfor?*

– Etter hvert som jernbanenettet vokste og de enkelte strekningene ble integrert med hverandre, ble det en hindring med flere uavhengige aktører. Markedet har en kortsiktig horisont som hindrer utvikling av slike langsiktige investeringer som jernbanen etter hvert krevde. Med veksten ble det også behov for mer styring og koordinering. Dette, sammen med mindre sikkerhet for avkastning og at dette historisk falt sammen med nasjonsbygginga, er viktige grunner til at jernbanen ble nasjonalisert.

– *Nå vil man altså privatisere. Men er ikke jernbanevirksomheten i dag en stor og integrert virksomhet som omfatter mange tusener arbeidere? Hvorfor vil man privatisere nå?*

Monopolprofitt

– Drivkrafta bak den verdensomspennende privatiseringa nå

er at det har vokst fram store monopoler. Disse har makt, evne og ønske om å overta det som er offentlig. Oppgavene det offentlige har drevet, er jo samfunnets basisbehov, det sikreste markedet som tenkes kan, som transport, helse, skole, energi og vann! Monopolene er nå i en posisjon der de kan tjene store penger på å rane til seg denne virksomheten. På jernbanen ser vi de samme selskapene dukke opp i mange europeiske land. I Norge er selskapet Carillion det mest etablerte innen ved-

Baard Thorkildsen

SJUKEN L NORGE

likehold av jernbanespor. Innen persontrafikk er det Connex og Arrive som er mest pågående av de store. Innen godstransport posisjonerer Deutsche Post seg i Skandinavia.

– *Privatiseringa av jernbanen skjøt fart fra og med nittitallet og har fortsatt siden. Hvorfor vil AP og Høyre legge om fra offentlig forvaltningsdrift til privateide monopoler?*

– Høyres rolle som

næringslivsparti er ikke så vanskelig å skjønne. Det AP har skjønt som administrator av kapitalismen, er at det er nytteløst å være mot privatisering, hvis man samtidig er for EU. EU er motoren i privatiseringa. Men det pågår kamper om privatisering i de fleste land, og det er handlingsrom for alternativer. Jeg tror for eksempel det går an å vinne kampen for å beholde Jernbaneverket Drift

som en del av forvaltninga.

– *Hvordan tjener den delen av monopolkapitalen som ikke investerer i jernbane, på privatiseringa av jernbanen?*

Engelsk sjuke

– Det er en generell interesse fra de store monopolene når det gjelder å få tilgang til offentlig virksomhet. I utgangspunktet tror ikke monopolene at privatisering vil skape problemer. Hvis de opplever problemer, slik man gjorde i England, vil de sikkert reise krav om at det offentlige igjen skal overta.

– *Hvordan har privatiseringa påvirket lønns- og arbeidsforholdene på jernbanen?*

– Det store skillet var da NSB ble gjort om til selskap for å kjøre tog og skilt fra Jernbaneverket som skulle ta seg av infrastrukturen. NSB ble raskt delt opp i mange selskaper. Noen av selskapene har ordnete forhold. Verst gikk det ut over det som ikke ble definert som kjernevirksomhet – kantinedrift, rengjøring osv. Særlig for disse utskilte tjenestene har en fått forverra arbeidsbetingelser. Tidligere fikk de som rengjør tog offentlig lønn med rimelig bra betaling. De er nå utkonkurrert av mindre lavkostfirmaer med mange uorganiserte og importert arbeidskraft. Et lite lysglimt er seieren til vaskerne i Trondheim, som hindra utskilling og nedlegging av deres selskap ved å streike.

– *Vei, fly og båt tar stadig mer av transporten. Er jernbanen på vei til historiens søppelhaug?*

– Nei! Der man satser på jernbanen, der lykkes man! Oslo for eksempel ville ikke ha fungert uten toget. Og hvis man tenker på miljøet er toget framtida, ikke fortida. På kontinentet er man i ferd med å møte veggen både i lufta og på veien. Det korker seg rett og slett. Store land som Spania, Frankrike og Tyskland satser nå mye på jernbane. Norge ville

definitivt tjent på høyhastighetsbane mellom de store byene. Vi er ikke mange her i landet, men til gjengjeld reiser vi mye.

– *AP har vært for privatisering. Men hvordan har fagforeningene forholdt seg?*

Protestere for all verden ...

– Det er to store fagforbund: Norsk Jernbaneforbund og Norsk Lokomotivmannsforbund. Utskilling og privatisering er en stor utfordring for de «gamle» fagforeningene i det offentlige. Mange havner i et konkurranseforhold til forbund i privat sektor, og mange får ikke innpass i det liberaliserte arbeidsmarkedet. Tendensen er splittet fagbevegelse og mindre fagorganisering i bransjen.

Men det finnes også gode erfaringer på at man klarer å opprettholde og videreutvikle fagforeningene for eksempel på jernbanen.

Jernbaneforbundet er nært knyttet til Arbeiderpartiet. Denne fagforeningstradisjonen definerte AP, jernbanens ledelse og statsmakta som tre sider av samme sak. Den kjennetegnes ved stor grad av pragmatisme. Man har om nødvendig protestert for all verden, men blitt villig med på ferden, for å si det slik. Det blir ikke enkelt å oppnå resultater på denne måten i tida framover.

– *Hvilken rolle mener du at AKP har spilt i kampen for jernbanen og mot privatisering?*

– AKP har vært den viktigste organiseringa av venstreopposisjonen i jernbanemiljøet, men vi er absolutt ikke aleine om å stå på. De sterkeste foreningene har klart å få med seg mange av fordelene ved å være statsansatt over i de nye firmaene. De er også fortsatt i stor grad offentlig eid. Fra denne plattformen og med en ledelse i selskapene som er avhengige av å levere resultater, har det vært mulig å videreutvikle avtalene.

– *Hvis Norge ble sosialistisk i morgen, hvilke tiltak ville du foreslått i jernbanesammenheng?*

– Først ville jeg sparka samferdselsminister Torild Skogsholm. Deretter ville jeg samla jernbane-Norge til ett rike ved å slå sammen alle jernbaneselskapene, underlagt dem politisk kontroll og satset på et stort investeringsprogram for et landsdekkende nett av høyhastighetstog. Deretter kunne jeg gått tilbake til jobben som kontaktledningsmontør med god samvittighet.

TRINNVIS PRIVATISERING

Privatiseringa av jernbanen har gått trinnvis.

- **1984** Privatiseringsnotat i Willoch-regjeringa gjort kjent.
- **1986** Nytt privatiseringsnotat lagt fram.
- **1988** Under AP-regjering vedtar NSB-styret å dele opp NSB i divisjoner.
- **1990** Direktør Ramberg foreslår å omgjøre NSB fra forvaltningsbedrift til statsaksjeselskap.
- **1993** Statssekretærutvalg nedsatt for NSB, Televerket og Posten for å vurdere selskapsformen.
- **1995** Televerket blir omgjort til statsaksjeselskap.
- **1996** NSB og Posten blir omgjort til statsaksjeselskaper med begrenset ansvar etter egne særlover (særlovsselskaper). NSB Biltrafikk (NSBs bussvirksomhet og Norges største busselskap) blir omgjort til aksjeselskap. NSB setter for første gang ut vedlikehold av togmateriell på anbud.
- **1999** NSB BA og Jernbaneverket deles. Infrastrukturen (sjølve banen) og driften skilles. Jernbaneverket forblir, inntil videre, en forvaltningsbedrift.
- **2002** NSB skiller ut alle sine støttetjenester i aksjeselskaper. Verkstedene, reinholdet, it-tjenesten, eiendomsvirksomheten og reisegodsvirksomheten blir egne aksjeselskaper. Jernbanegodsvirksomheten som nå heter Cargonet selger 45 prosent av selskapet til det svenskeide Green Cargo. Det internasjonale reingjøringsmonopolet ISS kjøper seg inn i deler av reinholdsvirksomheten.
- **2002** NSB omgjøres til et vanlig aksjeselskap.
- **2004** Bondevik-regjeringa vedtar plan for privatisering av Jernbaneverkets drift. Jernbaneverket vil offisielt fortsatt være en forvaltningsbedrift, men den vil bare administrere anbud.
- **2005** Baneservice AS som bygger nye spor og reparerer gamle, blir oppretta. De første 300 får sparken i Jernbaneverket Drift.

KATASTROFEN I ENGLAND

Den måten Stortinget vil privatisere Jernbaneverket på, er ikke prøvd tidligere. Det nærmeste eksemplet er England. Der danna man Railtrack som fikk en liten administrasjon, mens alt annet ble privatisert og lagt ut på anbud. Dette ble en katastrofe for jernbanen økonomisk og sikkerhetsmessig. De private eierne var derimot svært fornøyd med å få sugerør rett inn i statskassa. De var lite interessert i langsiktige investeringer, men svært interessert i kortsiktig gevinst. Fragmenteringa gjorde at togene i liten grad korresponderte. Vedlikeholdskostnadene skjøt i været, og man opplevde flere alvorlige togulykker. Nå har man renasjonalisert det som tilsvarende Jernbaneverket og prøver å få tilbake de ansatte i én organisasjon. England har i dag de desidert største vedlikeholdsutgiftene i Europa på grunn av det manglende vedlikeholdet av infrastrukturen under privatiseringa.

BLI MED I KOMITEEN FOR ET FRITT IRAK!

Den nye USA-avhengige regjeringa i Irak er nå innsatt. De samme folka som satt i den forrige, har bytta litt på posisjonene, mens Allawi er plassert i kulissene. Men hovedsaka er at okkupasjonen og motstandskampen fortsetter. Norge er med på feil side gjennom «NATO-sporet» og er nå for full fart på jakt etter økonomiske gevinster. Snart kommer diplomatiske anerkjennelser.

Komiteen for et fritt Irak (KFI) hadde et svært vellykka seminar og årsmøte i Oslo 9. april med rundt 50 deltakere. Samtidig demonstrerte 300 000 irakere i Bagdad mot okkupasjonen! Komiteen er nå konstituert som en landsomfattende organisasjon. Det er lokallag i Trondheim og Bergen, og flere er på god vei. I forhold til de utfordringene freds- og solidaritetsbevegelsen vil stå overfor her i Norge framover, er det viktig å kaste krefter inn i oppbygginga av KFI. Meld deg inn!

Komiteen for et fritt Irak
Boks 211 Sentrum, 0103 Oslo
www.frittirak.blogspot.com

Stoltenberg vil misbruke Nei-folk

Jens Stoltenberg ønsker å drive et kynisk spill med arbeiderpartifolk som er mot EU. Det viste han på Europabevegelsens landsmøte, der han holdt tale.

Ifølge *Nationen* 14. mars sa han: – Det er viktig å ha nei-folk i Ap: For det første fordi de blir jafolk. Og viktigst: Fordi Ap også må få stemmer fra EU-motstandere, hvis det skal bli flertall for partier som vil ha EU-medlemskap på Stortinget.

– Nei-folk vil være bundet av vårt landsmøte. Hvis landsmøtet sier ja, vil alle partiets nei-folk stemme for å søke om EU-medlemskap.

Mot dette ble det opprør i Ap. Riktignok ikke fra Trond Giske og noen til. De synes partipisk er greit nok. Men mange andre protesterte.

Da svarte Stoltenberg at eksklusjoner kunne være en reaksjonsmåte mot dem som ikke føyde seg. Han fikk såpass mye motbør at dette

ikke ble noen sak på Ap sitt landsmøte i april.

Nå er riktignok Arbeiderpartiet et ja-parti. Men det er nokså kynisk å bevisst få inn nei-folk for å få mange stemmer, for deretter tvinge dem til å sende søknad om EU-medlemskap. Som den naturligste ting av verden.

SV har også et vedtak som skal binde EU-motstandere til å stemme mot sin overbevisning. SV som parti sier nei til EU. Men ledelsen har også ja-folk. Derfor framstår ikke SV-ledelsen som ei sterk kraft mot EU-medlemskap lenger, sjøl om enkeltmedlemmer av SV gjør det. Som et ledd i å holde ledelsen samla, har partiet vedtatt at alle deres stortingsrepresentanter skal stemme ja hvis ei rådgivende folkeavstemning viser mer enn 50,1 prosent ja. Dette på tross av at Stortinget skal gjøre sine sjølstendige vurderinger, og

Ja-mannen Jens Stoltenberg ser den strategiske verdien i å ha nei-folk i Arbeiderpartiet.

FOTO: AP

at en ikke endrer Grunnloven med mindre enn 2/3 eller 3/4 flertall. Så når du tror du stemmer på nei-partiet SV, kan det vise deg at stemmen din går til ja-sida.

Senterpartiet (og RV) står fast og stemmer nei på Stortinget. Senterpartiet blir lillesøster i en eventuell ny regjering.

Ny søknad om EU-med-

lemskap blir sendt når AP (og Høyre) synes at det har vært en lang nok periode med ja-flertall i folket.

Nå ser det ut til at Stoltenberg må vente lenge. Imens bruker han tid på å tøffe seg hos Europabevegelsen med å fortelle hvor villig han er til å misbruke nei-folk, både blant velgerne og i sitt eget parti.

Ny, uavhengig utenrikspolitikk?

De første norske soldatene reiser til Irak, 26. juni 2003. Blir det en slutt på slikt?

FOTO: STIAN SOLUM/FDB

Det reises krav og forhåpninger om en annen utenrikspolitikk for Norge hvis det blir et regjeringsskifte til høsten. Men endringene vil i tilfelle bli kosmetiske, om ikke en bevegelse for fred og solidaritet blir svært sterk.

I EU-saka er Ap troendes til å bryte ut og gå inn for å sende en ny EU-søknad hvis meningsmålingene skulle legge seg på et stabilt, høyere ja-nivå. SV har varslet at de ikke vil kreve Norge ut av Nato, som vil bety at Norge fortsatt vil være involvert i flere av USAs prosjekter ver-

den rundt. Kristin Halvorsen har vært på inspeksjonstur i Afghanistan og lovprist den norske militære innsatsen, på tross av at samrøret mellom Natos sikkerhetsstyrker ISAF og USAs *Enduring Freedom* blir tettere og tettere. Når det gjelder Irak, vil SV-ledelsen fortsatt nøye seg med å protes-

tere for all verden, men følge med på ferden, når Ap og SP krever oppbakking av Nato-innsatsen der. Bjørn Jacobsen, SVs utenrikspolitiske talsmann, skroet i en appell på en demonstrasjon i Oslo 12. april av den «fredelige ordninga» kurderne i Nord-Irak hadde fått til, sjøl om han må vite at den er tufta på amerikansk okkupasjonsmakt.

Hva en ny utenrikspolitikk måtte dreie seg om, illustreres ved den debatten som har oppstått etter utspill i *Dagbladet* fra AP-Jagland og SV-Djupedal/Jacobsen om begrepet «uavhengig utenrikspolitikk». Norges utenrikspolitiske linje er å søke innflytelse på den internasjonale arenaen gjennom lagspill med stormaktene, dvs EU og/eller USA. Jagland forsvarer sjølsagt denne linja og harselerer over de to fra SV, som han mener vil parkere Norge på tribunen, redusert til å komme med iltre tilrop.

Slik tenker og snakker en mann som tror at Norge har tjent palestinerne sak ved å bidra til å få dem med på avtaler som hele tida har vært i USAs interesse.

Men sjøl om SV/SP skulle klare å hindre Jagland i å bli utenriksminister i en ny samarbeidsregjering, er det illusorisk å tro at den nye regjeringas utenrikspolitikk vil avvike særlig fra det hovedsynet han uttrykker. Da Jan Egeland var inne i Midtøsten-diplomatiet, jobba han for å få palestinerne til å oppgi kravet om Øst-Jerusalem som hovedstad i Palestina. Finurlig var han med på å innlemme forstaden Abu Dis i Jerusalem og plassere regjeringskontorene der. Sjøl med SV-er Erik Solheim som ny UD-sjef ville hovedkursen ligge fast.

Det blir ikke vesentlige endringer uten et sterkt folkelig press nedenfra. Før og ikke minst etter valget må kravene reises: Ingen EU-søknad! Nei til deltakelse i USAs kriger!

RV på Stortinget vil ikke være gift med AP, slik SV og SP vil. RVs uavhengighet vil gjøre partiet i stand til å kjempe for en norsk utenrikspolitikk uavhengig av stormaktene, og for å være et talerør for solidaritet med det palestinske, irakiske og afghanske folket.

RØD★UNGDOM

Telefon: 22 98 90 70 E-post: ru@sosialisme.no Web: <http://www.sosialisme.no>

Appendix liker jenter som rapper og gutter med pupper.

FOTO: AIDA LEISTAD THOMASSEN

Gutter som rapper er dessverre ikke alltid like interessant. Heldigvis har vi funnet et par. De kaller seg Appendix – et navn du vil høre ofte framover, her er grunnen:

– Hvem er Appendix?

– Vi er to rappere som går under dekknavna Hank Nova og H-Pak som da er den harde kjerna. Mens den løse formasjonen rundt dannes av DJ ThunderTrick og beatboxer Mista A. Live kan vi som regel oppleves med Krise fra No Shirr Crew.

– Hva er greia deres?

– Tja, hva skal man si? Vi lager musikk som vi liker å lage. Om folk liker musikken eller ikke er litt mer uklart, men vi blir jo glade når folk liker det. Vi prøver å holde det real, men noen ganger kan det hende at det skeier litt ut. Greia vår er også å rappe kult, være mot ting som er døvt, væme på ting som er moro og spise is når det er varmt. Også er vi pene.

– Fortell litt om hva dere har gjort fram til nå

– Vi har spilt en del konserter rundt omkring, blant anna på Storåsfestivalen 2004. Også ga vi ut en etterlengta EP rett før jul som heter Ungdommen. Nå Til Dags som fortsatt kan bestilles på bestilling@crunkfunk.com og fåes rett i postkassa for en femtilapp. Den inneholder fem sanger og en intro, dessuten gjesteopptredener fra Krise, Danno og Pure S. Tidligere har vi hatt mange småprosjekter hver for oss. Ellers har vi spilt omtrent 50 konserter overalt i løpet av den tida vi har holdt på som Appendix.

– Hva skjer med Appendix framover?

– For tida jobber vi med Crunk Funk Records. Som består av (i tillegg til Appendix): Røde Sauer, No Shirr Crew, Første Element og Pure S. Vi driver å lager en mixtape som sannsynligvis kommer i starten av juni. Det er bare å følge med på www.crunkfunk.com så får man med seg hva som

skjer etter hvert. En ny Appendix-EP, eller kanskje et album? er også under planlegging, men vi regner med at det ikke skjer så mye på den fronten på en god stund. Det eneste vi vet, er i hvert fall at vi skal lage masse musikk og prøve å få spilt så mange konserter som overhode mulig.

– Hva er viktige politiske saker for dere?

– Fred, frihet og alt gratis er en fin oppsummering, men for å utdype mer er vi opptatt av feminisme som en bra ting, og krig som en døv ting. Vi prøver også å engasjere andre ungdom og lure dem over på vår side for å gi alle mulighet til å væme å skape en verden som er kulere enn den som er nå.

– Hva føler dere om rap som et politisk virkemiddel?

– Siden rap er en såpass tekstbasert sjanger, er det mulig å uttrykke veldig mye gjennom en raptekst. Det er noe av det som er bra med rap, at man kan få mye innhold i det, hvis man er interessert. Det

er jo også vanlig å rappe om det man interesserer seg for og tenker på, og vi interesserer oss for ting som skjer i verden og blir derfor veldig politiske til tider. Sorry.

– Hvorfor Appendix?

– Fordi vi er som en blindtarm (appendix betyr faktisk blindtarm), bare er der uten å gjøre no nytte for oss. Enkelt og greit. Ekkelt og teit.

– Hva tror dere er de største forskjellene mellom å være gutt og jente i norsk rap?

– Det er mange forskjeller, både positive og negative. Vi vil tro det er lettere å få mye oppmerksomhet når man er jente, men også mye lettere å få mye ufortjent dritt. Mye gutter som ikke tåler at det er jenter som gjør det bedre enn seg i en foreløpig såpass guttedominert aktivitet som rap også. Dessuten blir «jente-rap» av mange sett på som en egen sjanger innenfor rap. Vi mener at jenter bør rappe, rap er jo som alle vet best. Hvis gutter skal rappe bør de tørre å vise litt pupper. Word!

Fortsett boikotten!

Mange elever har boikotta nasjonale prøver, og det er ingen grunn til å gi seg nå. Dette er en kamp som kan vinnes, bare vi fortsetter og styrker kampen. Det er tydelig at mange vil vise motstand mot denne måten å rangere skoler og elever. Prøvene er med på å skape A- og B-skoler. Lærere har lekket prøvene, og elever har lagt dem ut på Internettet. Både foreldre, elever og lærere engasjerer seg, og vi er mange som er klare til å kamp.

Påskeaften offentliggjorde *Aftenposten* en undersøkelse som forteller at Clemet er på kollisjonskurs med folkeviljen når hun tviholder på at resultatene av prøvene skal offentliggjøres. Det er flertall mot det i alle lag av folket, i alle aldersgrupper og over hele landet. Prøvene er uønska av lærerne, boikottes av elevene og skaper alvorlige politiske problemer for regjeringa. På toppen av det hele kommer en økonomisk smell. Utdanningsdirektoratet veit foreløpig ikke hvor mye gjennomføringa av de nasjonale prøvene kommer til å koste totalt. Det er bare satt av 78 millioner fra staten, og 15 millioner skal gis via fylkesmennene.

I Hordaland har de finregnet på det og kommet fram til at bare dette fylket får en ekstra utgift på minst 10 millioner. Dette tilsier at kommunenes merutgifter på landsbasis trolig blir over 100 millioner, og at de samlede utgiftene blir rundt 200 millioner kroner bare for vårens prøver. Da er ikke ekstraavgiftene til overtidsbetaling for retting tatt med. Idag veit ikke Clemet en gang om prøvene kommer til å holde til å vise noe om kunnskapsnivået på et nasjonalt plan. Til det er det ikke sikkert at oppslutninga, gjennomføringa og evalueringa blir bra nok. Undervisningsdepartementet har stilt krav om 90 prosent deltakelse for at resultatene skal kunne offentliggjøres. Fortsett boikotten!

Skriv under opprop mot nasjonale prøver på: <http://www.opprop.no/opprop.php?id=nasjprov>

Hvis du vil ha pensjon når du er gammel og grå bør du skrive under her: <http://www.aksjonpensjon.no>

AKP
Osterhausgata 27
0183 OSLO

Nettstad: www.akp.no

Telefon: 2298 9060
E-post: akp@akp.no
Konto: 0530 11 89356
ISSN: 1503-4062 (avis)
1503-4070 (pdf)

Ansvarleg utgjevar: Sentralstyret i AKP
Trykkeri: Nr1Trykk
Ansvarleg redaktør: Jorun Gulbrandsen
E-post: redaksjonen@akp.no

REDAKSJONEN AVSLUTTA
19. APRIL 2005

AKP.NO – AVISA TIL ARBEIDERNE KONGUNISTPARTI

Rødt!

Rødt! er AKPs tidsskrift. Det har nylig har fått en ansiktsløfting og dessuten skifta navn fra Røde Fane. Erik Ness, mangeårig redaktør, forteller om mål og planer.

– *Hva er målet med å gi ut Rødt!?*

– Å gi folk tekster med en marxistisk bakgrunn. Vi håper vi kan gi folk noe å tenke på som de ikke finner andre steder. Marxisme er ikke et sett med dogmer. Det er en kritisk måte å tenke på, hvor en tar standpunkt for arbeiderklassen og for en sosialistisk revolusjon. Tanker for å handle, folkeopplysning for å forandre. Hvis Rødt! er med på å utvikle flere kommunister, at flere blir med i AKP, RV og Rød Ungdom, er det strålende.

– *Hvilke temaer prioriterer dere?*

– Analyse av den aktuelle klassekampen. Artikler om offentlig sektor, privatiseringsangrepene, pensjonsreformen og arbeidslivsreformen.

– Analyse av kampen mot krig og imperialism. For to år sida ga vi ut ei bok om årsakene til krigen i Irak. I 1. mai-nummeret nå er det artikler om Vietnamkrigen og en vurdering av likheter/ulikeheter med Irak og frigjøringsbevegelsen i Aceh-provinsen.

– Kampen mot EU. Sist sommer ga vi ut et ekstra-nummer om EU.

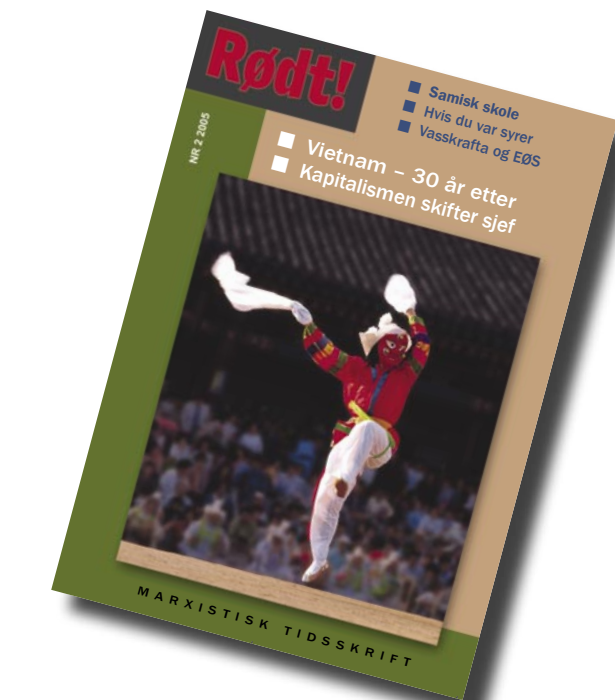
– Kvinnekamp. Se en artikkel av Alexandra Kolontaj i første nummeret i 2005 på www.akp.no.

– Marxistisk teori, dvs. filosofi og økonomi. Derfor har førstemainnummeret en skarp kritikk av boka Tredje Venstre og artikler om kapitalisme og om reform/revolusjon.

– Bokomtaler.

Planer?

Gå inn på www.akp.no/roedt og se hva 1. mai-num-

meret inneholder og be om et prøveeksemplar hvis du ikke abonnerer. Hvis det er noe nummer med en skarp marxistisk profil, er det dette. Sjekk det ut!

Det kommer et ekstra-nummer i juni om den politiske og økonomiske utviklinga i Kina. Det som som skjer der, har betydning for resten av derden.

– *Hvorfor skifta bladet navn fra Røde Fane til Rødt!?*

– Det var et forsøk på å styrke tilgjengeligheten og starte en offensiv for å nå

flere. Rødt! er fortsatt et marxistisk tidsskrift eid av AKP, men med en ganske brei leserkrets.

Bladet kommer ut med minst fire nummer i året. I 2004 ble det sju numre.

Pris: 240 kroner.
Skoleungdom under 18 år: 75 kroner

Du får et prøveeksemplar ved å sende en epost til roedt@online.no

KALENDER AKTIVIST-SOMMER

■ 1. MAI:

RV og AKP arrangerer møte
Byparken kl. 11.30, Stavanger

RV og AKP arrangerer frokost
Nordheimrommet på Rådhuset
kl. 10, Larvik

Grünerløkka Solidaritet, Oslo
Birkelunden fra 0930-1040.
Deretter avmarsj til Youngstorget.

■ 7.–12. MAI

LO-kongressen
Folkets Hus, Oslo

■ 24. MAI

Generalstreik mot pensjonsreformen
og for arbeidsmiljøen

■ 24.–25. MAI

NATO-toppmøte Åre, Sverige.
Demonstrasjon mot Condoleeza
Rice. Komiteen for et Fritt Irak set-
ter opp busser.

■ LØRDAG 28.MAI

Seminar: Norge i verdens toppen:
er det bra? (Våpenhandel). Norges
Fredsråd. Storgata 23C i 7.etasje.
Nederste inngangen i Folke-
teaterpassasjen.

■ 17. TIL 27. JUNI

EuroPride, Oslo
<http://www.europride.no/>

■ 20. AUGUST

Aldri mer union. Nei til EU arrangerer
supershow. Sentrum Scene i Oslo

■ 3. SEPTEMBER

Demonstrasjon i Oslo for ny kurs i
Norge. Arr: 2005-alliansen
www.oslo2005.no

■ 12. SEPTEMBER

Sametingsvalg og stortingsvalg

■ 24. OG 25. SEPTEMBER

Kvinner på tvers, Oslo

■ 21. TIL 23. OKTOBER

Landsomfattende konferanse om
utdanningspolitikk
Hordaland AKP, Bergen

SOMMERLEIRE

■ 22.-29. JUNI. SOMMER-SNU,
Changemakers sommerleir
Nesodden ved Oslo.

■ 5.–10. JULI: RØD SOMMERLEIR
Strandheim ved Nærnes

■ 4.–10. JULI
UNGDOM MOT NARKOTIKA
Kirkevik, Nesodden, www.umn.no

■ 5.–10. AUGUST.
NATUR OG UNGDOM
Bolærne i Vestfold

■ 8.–13. AUGUST: RØD UNGDOM
Utøya. www.sosialisme.no

KOMITEEN FOR ET FRITT IRAK

www.frittirak.blogspot.com

– meld deg inn eller få mer informasjon

ABONNER PÅ AKP.NO DU KAN ABONNERE GRATIS. FÅ AVISA I POSTEN KVAR MÅNAD.

Hefte fra AKP:

IRAN – MULLAKAPITAL OG GEOPOLITIKK

Av Pål Steigan

Om reformbevegelsens sammenbrudd, mullaenes kapitalinteresser, Statoils hemmelige kontakt i Iran, arbeiderklassens situasjon og motsetningene mellom EU og USA.
Bestill fra AKP, Osterhausgata 27, 0183 Oslo, akp@akp.no – pris 40 kroner pluss porto

RØD SOMMERLEIR 5.–10. JULI

Rød Sommerleir er i år på Strandheim leirsted på Nærnes i Hurum, ikke langt fra Oslo. Tema: Kvinnekamp, marxisme, sosialisme og kommunisme i Norge, valgkampseminarer, RV inn på Stortinget og mye mer.

Barnehage. Egen pionerleir for barn og ungdom i grunnskolealder. Badeplass, fotball, volleyball, stort område, brygge, robåter.

SE PRISER OG MER DETALJERT PROGRAM:

www.folkets-kamp.org/sommerleir2005
Ring 22 98 90 68
Skriv til akp@akp.no

REVOLUSJONSKONFERANSEN

15. – 17. april arrangerte AKP den landsomfattende konferansen Revolusjon! på Hellerud videregående skole i Oslo. Det var 103 deltakere, de fleste ungdom. Vellykka! Temaer: Situasjonen i Venezuela og Nepal, marxistisk teori, bakgrunnen for Clemets skolepolitikk og de nasjonale prøvene, pensjonskampen, sosialisme og kommunisme i Norge. Konferansen startet med tankevekkende innspill fra Liv Gulbrandsen, 2. plass på stortingslista i Oslo for RV, Elling Borgersrud fra Gatas Parlament og Olaf Svorstøl, AKP-er og internasjonalist. Se foto.